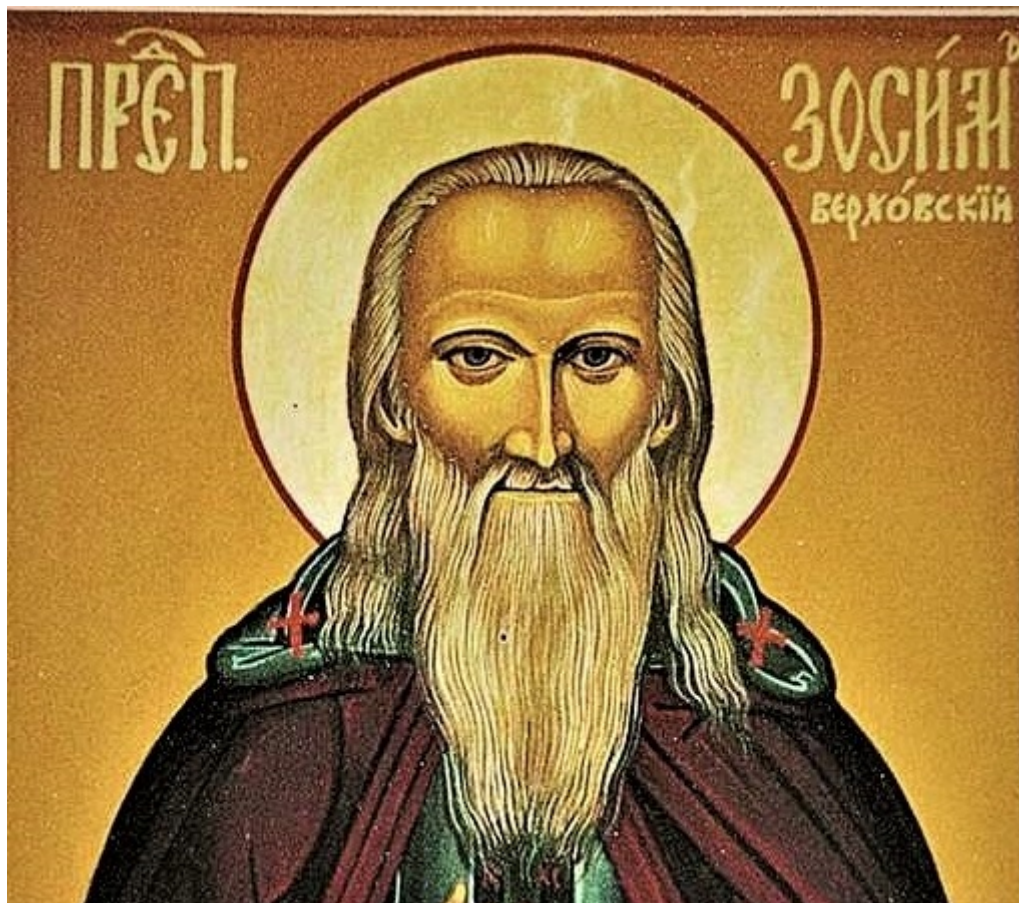
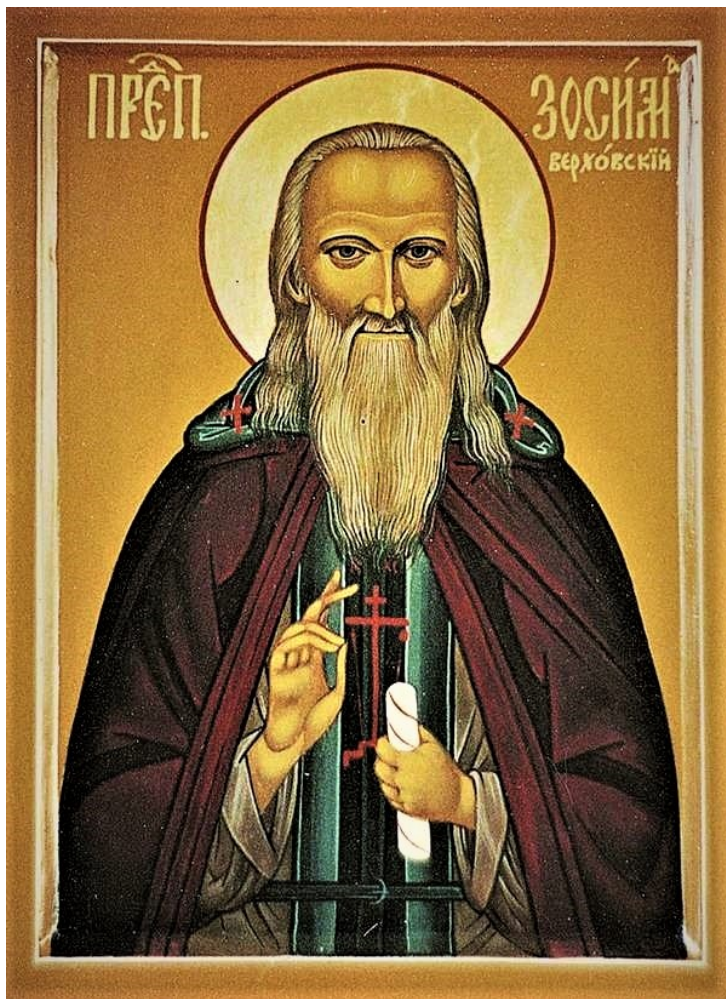

8 Μαρτίου 2020

Η Μοναχή που είχε λογισμούς εναντίον του Γέροντά της!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Ο όσιος Ζωσιμάς της Σιβηρίας.

Μια απλή και καλοκάγαθη αδελφή της Μονής Αγίας Τριάδος-Παναγίας Οδηγήτριας βρέθηκε σε μεγάλο πειρασμό:

Ο μισόκαλος εχθρός έσπειρε στην καρδιά της βαθιά αποστροφή και αντιπάθεια για τον κτίτορα της μονής, τον όσιο Ζωσιμά [όσιος Ζωσιμάς της Σιβηρίας (1767-1833)]. Διστάζοντας να του το φανερώσει, έπεφτε, μέρα με τη μέρα, όλο και σε μεγαλύτερη απόγνωση και κατάθλιψη.

Τελικά βρήκε το θάρρος και πήγε στον όσιο.

Έπεσε στα πόδια του με λυγμούς και τον ικέτεψε:

- Πάτερ, για τον Θεό, δώσε μου ευλογία να φύγω από 'δω και να πάω στο Κίεβο.
- Και γιατί θέλεις τόσο να πας εκεί; τη ρώτησε εκείνος.
- Γιατί εδώ δεν θα σωθώ. Χάνομαι!
- Μην πιστεύεις σ' αυτόν τον λογισμό. Είναι από τον εχθρό.
- Όχι, γέροντα, στ' αλήθεια χάνομαι. Τι σωτηρία να περιμένω, όταν σε αντιπαθώ τόσο πολύ, που δεν μπορώ ούτε να σε βλέπω ή ν' ακούω τη φωνή σου; Νιώθω αδιάκοπα μέσα μου μιαν έχθρα, μια κακία, μιαν απέχθεια για σένα, που με κρατάει σε συνεχή ταραχή, ενώ συλλογίζομαι: "Τι θέλει αυτός ο μουζικός ανάμεσά μας";

Ο όσιος χαμογέλασε και την καθησύχασε πατρικά. Την βεβαίωσε ότι ο Θεός δεν θα της μετρούσε για αμαρτία την κατάστασή της αυτή, γιατί δεν ήταν παρά πόλεμος του εχθρού. Την παρότρυνε, λοιπόν, να ηρεμήσει και να περιμένει, με προσευχή και ταπείνωση, την ώρα που ο Κύριος θα τη λύτρωνε από τον πόλεμο.

Η αδελφή ηρέμησε αρκετά. Όποτε, όμως, ο πόλεμος δυνάμωνε, ταραζόταν και λιποψυχούσε πάλι.

- Κάνε υπομονή! Κάνε υπομονή! της έλεγε ο όσιος. Μαρτυρικό στεφάνι θα λάβεις, αν δεν υποκύψεις στον εχθρό και δεν φύγεις.
- Συγχώρεσέ με, γέροντα, μα για ποιο στεφάνι μου μιλάς, όταν, για την αγάπη και το ενδιαφέρον σου, εγώ δεν θέλω να σε βλέπω στα μάτια μου;
- Μην πιστεύεις στους λογισμούς σου, τη συμβούλευε ο όσιος. Στην πραγματικότητα με αγαπάς. Αν όχι, τότε για ποιο λόγο κλαις και θλίβεσαι; Αν από την καρδιά σου πήγαζε η αντιπάθεια που νιώθεις για μένα, θα μου μιλούσες ποτέ με τόση ειλικρίνεια γι' αυτήν; Όχι. Θα μου την έκρυβες υποκριτικά με κάθε τρόπο, ενώ θα προσπαθούσες, πίσω από την πλάτη μου, να βάλεις λόγια στις αδελφές, για να τις ξεσηκώσεις εναντίον μου.

Θ' αναζητούσες ακόμη άλλους γεροντάδες, στους οποίους θα με κατηγορούσες για να δικαιολογήσεις τον εαυτό σου και να εξασφαλίσεις απ' αυτούς την άδεια της αναχωρήσεώς σου από 'δω.

Σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν πραγματικά δική σου η εχθρότητα που νιώθεις για μένα. Τώρα, όμως, σου το λέω με βεβαιότητα, τη σπέρνει στην καρδιά σου ο εχθρός. Μην τον ακούς, λοιπόν. Ησύχασε. Και ας ζητήσει από μένα ο Θεός αυτή την αμαρτία.

Ύστερ' από έναν ολόκληρο χρόνο, ο πολυεύσπλαχνος Κύριος απάλλαξε τελείως την αγαθή αδελφή από τον πειρασμό εκείνο και της χάρισε τέλεια πίστη και αφοσίωση στον γέροντα.

Απόσπασμα από το βιβλίο "Όσιος Ζωσιμάς της Σιβηρίας", έκδοση Ι. Μ. Παρακλήτου 2018.